

หัวข้อการศึกษาค้นคว้า	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึก การสนทนา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยี เมืองชลพาณิชย์การ
ผู้ศึกษาค้นคว้า	อภิสรรา อยู่แก้ว
ภาควิชา	ภาษาอังกฤษ
วิทยาลัย	เทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นำวิธีการสอนโดยใช้บทฝึกสนทนาประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 45 คนได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกบทสนทนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและแบบบันทึกการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 2.34 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.32

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองพบว่าหลังการทดลองนักเรียนมีการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่คนทั่วโลกนิยมใช้กันจนถึงปัจจุบันนี้และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของ มนุษย์คือภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองหรือ เป็นภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน (Naisbitt, 1944 : 26) ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจระหว่างบริษัท องค์กร หน่วยงาน และสถานประกอบการต่าง ๆ หน่วยงานเหล่านี้แน่นอนว่าต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ พนักงานที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้องค์กรเหล่านั้น พัฒนาเป็นสากลมากขึ้น ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลหรือ พนักงาน ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ซึ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่จะเข้าทำงานในสถานประกอบการต่าง ๆ และได้รับโอกาสหรือได้รับความสำเร็จในอนาคตนั้น ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความคล่องแคล่วด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ไม่มีใครในโลกแห่งการประกอบอาชีพที่สามารถทำงานคนเดียวได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ ไม่เพียงแต่เป็นการเติมเต็มให้บุคคลมีคุณสมบัติสมบูรณ์เท่านั้น แต่มันยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตบรรลุ เป้าหมายในหน้าที่การงานอีกด้วย (มารี, แฟรงค์ และ เคนเนธ, 1999)

ภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล (Shumin 1998 : 8 อ้างอิงใน ศันสนะ มุลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์, 2559 : 70) ซึ่งประกอบด้วย 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ การอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะ ที่สำคัญที่สุด เนื่องจาก เป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และ เนื่องจากทักษะการพูด เป็นการถ่ายทอดความ นึกคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ดี เพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสาร ขาดความคล่องแคล่วในโครงสร้าง ทางภาษาและสำนวนต่าง ๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่วด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพื่อสนับสนุนแนวความคิดนี้ แชนเพอร์ (1990) ได้ชี้แจงไว้ว่า ความพร้อมทางด้านทักษะการพูดที่เหมาะสมถูกต้องและความรอบรู้เพียงพอ ส่งผลให้การ ดำเนินธุรกิจนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ขณะเดียวกัน หากขาดความพร้อมของทักษะการพูดที่เหมาะสมและถูกต้อง นั้น ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจใด ๆ ก็ไม่ประสบความสำเร็จและอยู่รอดได้

นอกจากนั้น ความเข้าใจผิดก็อาจจะเกิดขึ้นได้ง่ายจากความไม่พร้อม หรือทักษะการพูดที่ไม่เพียงพอของ ตัวบุคคลนั้น ดังนั้น Ur (1998 อ้างอิงใน ศันสนะ มุลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ,และชนม์ชกรณ วรอินทร์, 2559 : 70) ได้ให้ความคิด เกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับ การพัฒนามากที่สุด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น

การที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกภาษาในห้องเรียนเลย ทำให้ความมั่นใจในการพูดของผู้เรียนลดต่ำลงอย่างเห็นได้ชัดและไม่มี ความมั่นใจที่จะใช้ภาษานอกห้องเรียน ดังที่ Curran (1970 อ้างใน บุขบา สุวรรณโสภณ, 2539 : 1) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่พยายามจะเรียนภาษาที่สองมักประสบความวิตกกังวลและความหวาดกลัว เช่น กลัวจะทำผิด กลัวเพื่อนหัวเราะเยาะเมื่อตนเองพูดผิด จึงอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการพูด

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของผู้เรียน ส่วนมากประสบกับปัญหาในการสื่อสาร การพูดสื่อความ และการเรียบเรียงประโยคเพื่อที่จะพูดในการสื่อสารในภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้เรียนยังขาดความมั่นใจและความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งหมดที่กล่าวมาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมที่เน้นด้านการฝึกพูดภาษาอังกฤษ จะช่วยทำให้นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในรูปของบทฝึกบทสนทนา ภาษาอังกฤษมาทดลองกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ซึ่งจัดอยู่ในรายวิชาศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดและศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับการฝึกฝนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทฝึกบทสนทนาในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้ใช้กิจกรรมเป็นตัวช่วยในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบฝึกบทสนทนา ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่ได้ทำกิจกรรมฝึกพูดจากบทสนทนาภาษาอังกฤษมีผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลา 6 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที
2. ฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้บทสนทนาจากที่ครูผู้สอนระบุ
3. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 ห้อง 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 45 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

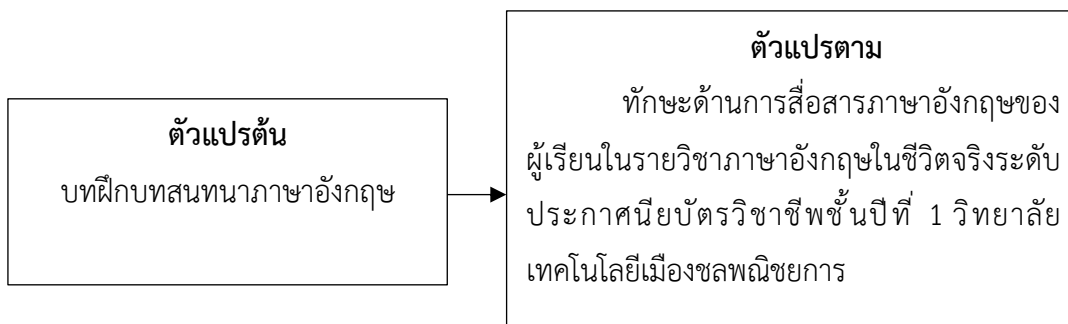
ตัวแปรต้น ได้แก่

1. บทฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.1 ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ
- 2.2 จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมี ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง

กรอบแนวคิด

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ บทฝึกการสนทนา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชการ ในรายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชการ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้เป็นบทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้คือ Greetings, Weather, Talking on the Phone, Clothes, และ Asking and Giving Directions

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาการทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการสนทนาโต้ตอบกับคู่สนทนาในหัวข้อ ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดขึ้นในแผนการเรียน ซึ่งประกอบด้วย การสนทนาภาษาอังกฤษเรื่อง การทักทาย ผู้คน การอธิบายสภาพอากาศ และการบอกทิศทาง

2. การพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีการออกเสียงที่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ถูกต้องและเหมาะสม พูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว และพูดสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ระดับความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (Level of English-Speaking Ability) หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

4. บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ คือ แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการพูดในชีวิตประจำวัน มีหัวข้อดังต่อไปนี้ Greetings, Weather, Talking on the Phone, Clothes, และ Asking and Giving Directions

5. นักเรียน คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. 1 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ จำนวน 45 คน

เอกสารที่ให้ความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา

ความหมายของการพูดและความสำคัญของการพูด

การพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญมาก เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับทราบซึ่ง สมปราษฎ (อ่างใน ชนิดสิริ สุภพิมล, 2545) กล่าวว่า การพูดหมายถึงพฤติกรรมตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้เป็นเครื่องช่วยในการสื่อความหมายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยใช้เสียง รหัส หรือ สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการจากผู้พูดให้ได้ผลตรงตามความมุ่งหมายของผู้พูดเช่น ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือจงใจให้คล้อยตามความคิดเห็นของผู้พูด

ทิสทโซโปโล (Tsitsopoulou, 1992: 56, อ้างอิงใน วิภารัตน์ อุปรินทร์) ได้อธิบายการพูดไว้ว่า การพูด มิได้เป็นเพียงการออกเสียงตามโครงสร้างของประโยคเท่านั้น แต่ต้องมีความรู้และความเข้าใจ ตลอดจนสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมด้วย

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2547, อ้างอิงใน วิภารัตน์ อุปรินทร์) กล่าวว่า การพูดคือถ้อยคำ น้ำเสียงรวมทั้ง กิริยาอาการเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด สีหน้า ท่าทาง เพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและอาจมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ฟัง

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่นการพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ชั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้องค์ประกอบ ดังกล่าวข้างต้น มาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถ โดยแบ่งเป็นระดับ ดังเช่น

Clark (1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

- ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้
- ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ
- ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง
- ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้
- ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
- ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม
- ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่อง โต้ตอบการสนทนาไม่ได้ 10

ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการสนทนา หยุดได้ถูก

จังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

หลักการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

หลักการและวิธีการในการดำเนินการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีหลายแนวทางดังนี้คือ Little (1998:85-89) มีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการ สื่อสาร โดยเน้นกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ เริ่มจากกิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre-Communicative) ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ (Structural Activities) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้เกิดความรู้ความชำนาญในทักษะนั้น ๆ โดยผู้สอนใช้หลักภาษาและทักษะที่จำเป็นในการใช้ในการพูดเพื่อการสื่อสาร และกิจกรรมกึ่งการสื่อสาร (Quasi Communicative Activities) ผู้สอนใช้กิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้สื่อสาร โดยใช้โครงสร้างภาษาตามที่ได้เรียนมา โดยเน้นวัตถุประสงค์เพื่อสื่อความหมายโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้สอนอาจใช้วิธีให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงตามฝึกพูดบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ ความรู้ที่ได้จากการฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี

Scott (1981: 70-71) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกการพูด การสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้นั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาตามหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ผู้สอนเลือกใช้ จะต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสาร กำหนดวัตถุประสงค์ในการพูด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกิจกรรมควรฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้เรียนสามารถนำเอากิจกรรมจากการฝึกพูด ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนำไปปรับใช้กับเหตุการณ์จริงได้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง จำนวน 45 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อน-หลัง (One Group pretest-posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกบทสนทนาความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีทั้งหมด 5 บท ได้แก่ Greetings, Weather, Talking on the Phone, Clothes, และ Asking and Giving Directions โดยแต่ละบทใช้เวลาฝึก 40 นาที โดยประเมิน การออกเสียง และความคล่องแคล่วในการพูด และ ความถูกต้องของการพูด โดยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ น้อย

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกบทสนทนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร และจากหนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน
  - 1.2 สร้างแบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรวมทั้งหมด 5 บท เพื่อฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ Greeting, Weather, Talking on the Phone, Clothes, และ Asking and Giving Directions
  - 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของบทสนทนาที่สร้างขึ้น และดูความเหมาะสมเพื่อนำมา

แก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุง

2. การสร้างแบบบันทึกการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อการสื่อสาร

2.2 สร้างแบบบันทึกการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินการพูดจากการสังเกต โดยประเมิน การออกเสียง ความคล่องแคล่วในการพูด และ ความถูกต้องของการพูด โดยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

4	หมายถึง	ดีมาก
3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	ปานกลาง
1	หมายถึง	น้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. นำแบบบันทึกการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ บทฝึกการสนทนา โดยผู้สอนเป็นผู้บันทึกการพูด
2. หลังจากที่นักเรียนฝึกพูดจนครบทั้ง 5 ชุด นำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนจากแบบบันทึกการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ของ Lickert โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย

4.01 – 5.00	หมายถึง	มีการพัฒนาความสามารถมากที่สุด
3.01 – 4.00	หมายถึง	มีการพัฒนาความสามารถมาก
2.01 – 3.00	หมายถึง	มีการพัฒนาความสามารถปานกลาง
1.00 – 2.00	หมายถึง	มีการพัฒนาความสามารถน้อย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยสรุปเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 105)

$$\mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนนักเรียน

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 100)

$$\sigma = \frac{\sqrt{(\sum x - \bar{x})^2}}{(n-1)}$$

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กล่าวโดยสรุป ในการทำวิจัยครั้งนี้ กลุ่มทดลองได้รับการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 2 ครั้ง คือ ก่อนการเรียน 1 ครั้งและหลังการเรียน 1 ครั้ง ซึ่งการทดสอบประกอบไปด้วยทักษะการพูดในชีวิตประจำวันซึ่งมีทั้งหมด 5 หัวข้อ ได้แก่ Greeting, Weather, Talking on the Phone, Clothes, และ Asking and Giving Directions ซึ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจและให้คะแนน และนำผลคะแนนทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำเสนอผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทฝึกการสนทนาในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง โดยทดลองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

μ หมายถึง ค่าเฉลี่ย

n หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

σ หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองการใช้กิจกรรมโดยใช้บทสนทนาทั้ง 5 บท ปรากฏข้อมูลคะแนนนักเรียนแต่ละคนก่อนและหลังการทดลองได้นำเสนอในตารางดังนี้

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองรายบุคคล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานส่วนประเมิณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ของ Lickert

นักเรียนคนที่	ระดับคะแนน					
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	μ	σ	แปรผล	μ	σ	แปรผล
1	2.00	1.26	น้อย	4.20	.97	ดีมาก
2	2.80	1.60	ปานกลาง	4.00	.89	ดี
3	3.40	1.62	ดี	4.20	.40	ดีมาก
4	2.80	1.33	ปานกลาง	4.60	.48	ดีมาก

5	2.80	1.46	ปานกลาง	3.80	.97	ดีมาก
6	2.60	1.62	ปานกลาง	4.40	.48	ดีมาก
7	3.00	1.41	ปานกลาง	4.60	.48	ดีมาก
8	2.00	1.09	น้อย	4.40	.48	ดีมาก
9	2.40	1.35	ปานกลาง	4.20	.40	ดีมาก
10	2.40	1.20	ปานกลาง	4.20	.74	ดีมาก
11	2.00	.08	น้อย	5.00	.00	ดีมาก
12	2.20	1.26	ปานกลาง	4.20	.74	ดีมาก
13	1.60	.80	น้อย	4.60	.48	ดีมาก
14	1.80	1.16	น้อย	4.40	.48	ดีมาก
15	2.00	1.26	น้อย	4.20	.40	ดีมาก
16	2.40	11.49	ปานกลาง	4.40	.80	ดีมาก
17	3.00	1.78	ปานกลาง	4.20	.74	ดีมาก
18	2.60	1.35	ปานกลาง	4.20	.40	ดีมาก
19	2.40	1.01	ปานกลาง	4.20	.74	ดีมาก
20	1.80	.40	น้อย	3.40	.48	ดี
21	2.40	.80	ปานกลาง	3.60	.48	ดี
22	1.40	.40	น้อย	4.40	.80	ดีมาก
นักเรียนคนที่	ระดับคะแนน					
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	μ	σ	แปรผล	μ	σ	แปรผล
23	2.00	1.26	น้อย	4.40	.48	ดีมาก
24	1.20	.40	น้อย	4.20	.74	ดีมาก
25	2.00	1.26	น้อย	4.40	.48	ดีมาก
26	2.80	0.97	ปานกลาง	4.60	.00	ดีมาก
27	2.0	1.09	น้อย	4.60	.48	ดี
28	2.20	0.97	ปานกลาง	4.20	.80	ดีมาก

29	2.00	0.63	น้อย	3.60	.00	ดีมาก
30	2.60	1.35	ปานกลาง	5.00	.80	ดีมาก
31	2.80	1.16	ปานกลาง	4.600	.40	ดีมาก
32	2.40	1.01	ปานกลาง	4.60	.80	ดี
33	2.40	1.35	ปานกลาง	4.20	.00	ดีมาก
34	3.00	1.41	ปานกลาง	3.60	.80	ดี
35	2.80	1.32	ปานกลาง	5.00	.40	ดีมาก
36	3.00	1.78	ปานกลาง	4.60	.80	ดี
37	2.00	1.26	น้อย	4.60	.48	ดี
38	1.80	.097	น้อย	5.00	.88	ดี
39	1.40	.048	น้อย	4.20	.74	ดีมาก
40	1.80	1.16	น้อย	4.00	.89	ดี
41	2.00	.089	น้อย	4.20	.74	ดีมาก
42	2.40	1.74	ปานกลาง	4.40	.80	ดี
43	2.80	1.83	ปานกลาง	4.20	.74	ดีมาก
44	2.3	1.32	ดี	4.40	.80	ดี
นักเรียนคนที่	ระดับคะแนน					
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	μ	σ	แปรผล	μ	σ	แปรผล
45	3	1.41	ปานกลาง	4.40	.80	ดี
ภาพรวม	2.34	1.61	ปานกลาง	4.32	.35	ดีมาก

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สรุปผลได้ดังนี้
 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนหลังการเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญโดยสังเกตจากคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น

การอภิปรายผล

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ที่ใช้กิจกรรมการพูดจากแบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องคำศัพท์ในวงจำกัดที่แคบ หรือมีความรู้พื้นฐานด้านศัพท์อยู่ในระดับต่ำ เมื่อมอบหมายให้แต่งบทสนทนาตามสถานการณ์จำลองแต่ง มักจะแต่งบทไม่ได้ หรือต้องปรึกษาผู้สอน หรือ search ใน อินเทอร์เน็ต อยู่เสมอ บางครั้ง คำศัพท์ที่นำมาใช้ไม่ตรงกับบริบทที่ต้องการ
2. นักเรียนบางส่วนขาดเรียนเมื่อขึ้นบทใหม่ ทำให้การเรียนเรื่องราวนั้นไม่ปะติดปะต่อกัน เมื่อถึงเวลาสอบจึงเกิดปัญหา เช่น ไม่เข้าใจ ไม่สามารถอ่านและพูดบทสนทนาเองได้
3. บางสัปดาห์ผู้สอนติตราขการ ต้องหาเวลาสอนชดเชย ทำให้การกำหนดระยะเวลาสอนหรือสอบ ตามแผนการสอนต้องเลื่อนออกไป แต่ก็สามารถจัดการได้ทันเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรชี้แจงวัตถุประสงค์รายวิชาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนก่อนการเรียน
2. ควรปลูกฝังการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกในการสนทนาได้อย่างทันท่วงที เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์ก็จะสามารถนำคำมาปะติดปะต่อเป็นประโยคและเรื่องราวได้
3. ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน เป็นกันเองกับผู้เรียน สร้างความสนุกสนาน จะทำให้ผู้เรียนไม่เครียดและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษผู้สอนควรมีเวลาในการรับฟังปัญหาหรือปรึกษาข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเต็มที่
4. หากมีผู้สนใจนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ในการค้นคว้าครั้งนี้ไปใช้ ควรมีการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บุษบา สุวรรณโสภณ. (2539). การลดความวิตกกังวลของผู้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมที่เน้นจิตพิสัยวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชนิดสิริ ศุภพิมล. (2545). *การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Naisbitt, John. *Global Paradox*. New York : William Morrow and Company. Ltd., 1994.

Shumin, K. (1997). "Developing Adult EFL Students' speaking Abilities. Forum, 35(3),
Available:/http/exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm

Ur P. (1998). *A Course in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University.

Wang Cheng-Jun. (2006). *Designing Communicative Tasks for College English Courses*.
Retrieved August 8th, 2022.

Clark, J. L. D. (1972). *Foreign language testing: Theory and practice*. Philadelphia, PA: Center
for Curriculum Development.

Little, Wood. (1998). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge: Cambridge
University Press.

Scott, R. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*. Longman Group UK Ltd.